

Βιβλίο

ΤΙΝΑ ΠΑΝΩΡΙΟΥ
tpanoriou@ert.gr

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΠΑΛΙ Σώπη Τριανταφύλλου

“Ο ΧΡΟΝΟΣ ΠΑΛΙ είναι ένα παιχνίδι αυτοβιογραφίας: η συγγραφέας περιπλανιέται στην ίδια της τη ζωή, η μυθοπλασία συγχέεται με την πραγματικότητα, όσα συνέβησαν συγχέονται με όσα θα μπορούσαν να έχουν συμβεί, με όσα θα ήταν ωραίο να συμβούν: “Αν είχα μια δεύτερη ευκαιρία, μια δεύτερη ζωή, θα γινόμουν...”

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΑΥΤΟ –τα απομνημονεύματα ενός ανθρώπου που έζησε “έναν αστερισμό από γεγονότα”– είναι άλλοτε κοινωνική ιστορία, άλλοτε λογοτεχνική κριτική, άλλοτε ταξιδιωτική πεζογραφία. Η καταγραφή μιας προσωπικής φιλοσοφίας για την ύπαρξη και για το γράψιμο, για τη ζωή στη μεγαλούπολη, για την αποτυχία του έρωτα, για τον Σαίξπηρ, για το δίκιο του Κερένσκι έναντι των μπολσεβίκων, για τους αγώνες της Φόρμουλα Ένα και τις τριγαντιές πατάτες. Στις σελίδες του *Ο χρόνος πάλι* –που μπορούν να διαβαστούν σε τυχαία σειρά– οι στιγμές ξεδιπλώνονται σαν χάρτες, τα λογοτεχνικά τοπία είναι τοπία της ψυχής. Στα περιθώρια σημειώνονται παρατηρήσεις και ερωτηματικά για την ποίηση, την πολιτική, τη φίλια, την αγάπη, την απώλεια για την αρρώστια και τον θάνατο, για το πώς μπορείς να μεταμορφώσεις την απελπισία στην πιο ακλόνητη ελπίδα.

ΑΝΑΜΕΣΑ σε όσα έφερε το πέρασμα του χρόνου –του χρόνου που σε βιάζει “μόνο αν είσαι τυρή...”– είναι μια υπέροχη παιδική ηλικία, μια νεότητα που παρατράβηξε, μια εξέγερση που δεν τελείωσε ποτέ.

Ο χρόνος πάλι είναι μια επινοημένη βιογραφία, προπάντων είναι ένα έργο τιμής για τα βιβλία, για το πώς η ανάγνωση μπορεί να σώσει τη ζωή σου.

Η ΣΩΠΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ γεννήθηκε στην Αθήνα, το 1957. Μέχρι τον Οκτώβριο του 2009, έζησε τις ζωές που εξιστορεί σ’ αυτό το βιβλίο.

Εκδόσεις Πατάκης

ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ

Οικολογικό ημερολόγιο Πράσινη Γη 2010

Ένα προσεγμένο έντυπο με ωραίο εξώφυλλο, πλούσια εικονογράφηση που επιμελήθηκε η δημοσιογράφος-συγγραφέας Σοφία Σουλή και τη διάνθισε με ενημερωτικά κείμενα και ποιητικό λόγο. Το ημερολόγιο αυτό θα μας ενημερώνει για την κάθε μέρα και θα κρατά τις σημειώσεις μας, θυμίζοντάς μας την αγάπη μας για το περιβάλλον.

Εκδόσεις Μύρτος

Το βιοήλι του Άουσβιτς Maria Angels Anglada

Άουσβιτς, 1944. Στερήσεις και βασανιστήρια, εξευτελισμός, τιμωρίες και θανατώσεις, άνθρωποι-αριθμοί. Ο Ντάνιελ, Εβραίος κατασκευαστής εγχόρδων από την Κρακοβία, επιβιώνει σε αυτή τη ζωντανή κόλαση δουλεύοντας σαν ξυλουργός.

Όσοι μια μέρα, ο διοικητής του στρατοπέδου, λάτρης της κλασικής μουσικής, ανακαλύπτει την επιδεξιότητά του και αποφασίζει να τον υποβάλει σε μια βασανιστική δοκιμασία: θα πρέπει να κατασκευάσει, σε συγκεκριμένο χρόνο που ο ίδιος δεν γνωρίζει, ένα βιοήλι που να πχει όπως ένα Στραντιβάριους. Ο Ντάνιελ σύντομα σύντομα συνειδητοποιεί πως το βιοήλι αποτελεί πλέον τη μοναδική του σωτηρία.

Εκδόσεις Κονιάρη,
Μητρ.: Κλαίτη Σωτηριάδου

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ

Δευτέρα 23/11

18:30

ΚΥΚΛΩΨ, ΠΛΟΥΤΟΣ, ΔΥΣΚΟΛΟΣ, ΣΑΜΙΑ, ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΕΣ, ΑΣΠΙΣ έξι έργα της Αττικής Κωμωδίας σε μετάφραση Ανδρέα Χ. Ζούλα. Υπό την αιγίδα του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού. Παρουσίαση της έκδοσης στο **Θέατρο του Μέγανου Πολιτισμού Ελληνικός Κόσμος** (Αίθουσα Αντιγόνη). **Πειραιώς 254**

Top 10

Ελληνικές λογοτεχνικές βιβλιοπωλείων ΙΑΝΟΥΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ	ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ	ΕΚΔΟΣΕΙΣ
01. Λύτρωση	Γιώργος Πολυράκης	Ψυχαγός
02. Όλα σου τα 'μπαθα, μα Έκκασα μια λέξη	Δημήτρης Μπουραντάς	Πατάκης
03. Το πάθος χιλιάδες φορές	Ζωράνα Ζατέλι	Καστανιώτης
04. Όλα πάνε ρολόι (ή σχεδόν)	Στελιάννα Γκαλινίκα	Μελάνι
05. Ο χρόνος πάλι	Σώπη Τριανταφύλλου	Πατάκης
06. Νουρεντίν	Ναπολέον Περγαλιδής	Μπαρτζουλιάνος
07. Έρωτας σαν βροχή	Λένα Μαντά	Ψυχαγός
08. Το κόκκινο σημάδι	Σοφία Βοϊκού	Ψυχαγός
09. Όπως ήθελα να γίγαιω	Ελένη Πριόβολου	Καστανιώτης
10. Το χρονικό μας μουσικής	Μάρω Βαμβουνάκη	Ψυχαγός

ΑΓΑΠΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΕΡΩΜΕΝΕΣ ΤΟΥ

Ελισάβετ Παπαδοπούλου

Πόσοι τρόποι υπάρχουν για να αγαπηθούν ένας άντρας και μια γυναίκα; Είναι βιώσιμο είδος η μονογαμία; Έχει σ' αλήθεια νόημα η πίστη, όταν από επιθυμία μετατρέπεται σε καθήκον; Μήπως τελικά η απιστία οφείλει την κακή της φήμη μόνο σ' αυτούς που βρέθηκαν στη λάθος μεριά; Μια γυναίκα θ' αναγκαστεί να ψάξει τις απαντήσεις όταν θα έρθει αντιμέτωπη με την απιστία του άντρα της, όταν θα γνωρίσει την ερωμένη του, όταν θα αρνηθεί να κρύψει τον θυμό της, όταν θα χρειαστεί να παλέψει με όλες τις προκαταλήψεις και τις ανασφάλειές της, όταν θα αποδεχτεί την ύπαρξη της "άλλης" όχι σαν θύμα αλλά σαν εξουσιαστής, προσπαθώντας να εξημερώσει εκείνο το τρομερό θηρίο με το θηλυκό όνομα, μπροστά στο οποίο οι περισσότεροι λιποψυχούν: τη Ζήλια, που κανείς δεν μπόρεσε ποτέ να τιθασεύσει.

Η ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ γεννήθηκε στο Διδυμότειχο. Σπούδασε στη Νομική Σχολή της Κομοτηνής. Ασχολήθηκε με τη δικηγορία, αλλά την εγκατέλειψε για να γίνει δικαστής. Παρατίθηκε ύστερα από έξι χρόνια. Σήμερα εργάζεται στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Έργα της: *Hotel Victoria* (νουβέλα, 1995), *Άνεμος Ανατολικός* (μυθιστόρημα, 1997), *Ψέματα, ζαχαρωτά και πρωτοσέλιδα* (μυθιστόρημα, 2000), *Κληρονόμια* (μυθιστόρημα, 2004). Συμμετείχε στις συλλογές διηγημάτων *Ο φύλακας των ψυχών* (1999), *Των εμών ερώτων* (2001), *Κοκτέιλ μολότοφ* (2003), *Υπόγειες ιστορίες* (2008).

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ

Ο τίτλος του βιβλίου σας ασφαλώς πασά-ρικός. Στην ουσία, όμως, ανέφικτο να αγαπήσει κανείς τις ερωμένες του...

Το ανέφικτο μην το λέτε ποτέ όταν πρόκειται για τον ψυχισμό του ανθρώπου. Θα επαναλάβω μόνο την απορία της ηρωίδας σε κάποια από τις σελίδες του βιβλίου: "Έχω αναρωτηθεί πολλές φορές αν είναι η ζήλια ερωτική αναξιοσύνη, αν η κτητικότητα είναι στοιχείο της μετριότητας μας..."

Σκληρή διαπίστωση του ήρωά σας. "Υπάρχει μια μορφή πίστης που τη θεωρώ εξαιρετιστική για τη φύση του ανθρώπου. Το να μην ξαναπάω με άλλη γυναίκα..."

Η πίστη όταν δεν προκύπτει σαν θέληση του σώματος (πράγμα που συμβαίνει στους ερωτευμένους), αλλά σαν θέληση του μυαλού (πράγμα που συμβαίνει στα χρόνια ζευγάρια), κουβαλάει στους ώμους της ένα ισόβιο "πρέπει". Δεν ακούγεται σαν καθαρή ποινή;

Έχει αποδειχθεί, λένε οι επαίοντες, ότι ύστερα από μια επαιετία, η ερωτική προσέγγιση στον χρόνο εραστή γίνεται όχι

με σπαραγμό, αλλά στο πλαίσιο μιας ήσυχης υγιεινής συντροφικότητας...

Επειδή αυτοί οι επιστήμονες δεν έχουν τον Θεό τους, μπήκαν στον κόπο και μας απέδειξαν με τον γνωστό τους τρόπο (φερορμονές, τεστοστερόνες κ.λπ.) ότι ο έρωτας, αποχωρώντας, μας κουνάει το μαντίλι στην τριετία. Από εντελώς προσωπική ιδιότητα, σ' αυτό το ακριβό συναίσθημα πρόσθεσα άλλα τέσσερα χρόνια.

“ Σε κάθε σχέση το να είσαι πιστός δεν είναι μια θέληση που πηγάζει από το σώμα σου, αλλά μια θέληση που πηγάζει απ' το μυαλό

Σε έναν κόσμο που μεταβάλλεται σαν τρελός, είναι εφικτό μια γυναίκα ή ένας άντρας να θέλει να παντρευτεί –για πάντα– στην αγκαλιά αυτού που ερωτεύεται;

Ειδικά σ' έναν κόσμο που μεταβάλλεται σαν τρελός, έχουμε ανάγκη αυτή τη σταθερότητα. "Τα πάντα ρει", έλεγε ο Ηράκλειτος. Η αγκαλιά αυτού που ερωτεύεται γίνεται με τα χρόνια η αγκαλιά αυτού που αγαπά. Κι η αγάπη, ως γνωστόν, είναι ένα ευρύχωρο συναίσθημα σε αντίθεση με τον έρωτα, που είναι εξαιρετικά περιορισμένο και επιπλέον ανάπηρο (τυφλό), καθώς λένε.

Το να παραμένει κανείς πιστός, στις μέρες μας, είναι μια θέληση που προέρχεται από το σώμα ή από το μυαλό;

Μόνο οι ερωτευμένοι άνθρωποι είναι πιστοί με σωματική θέληση. Για όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις, θα επαναλάβω την άποψη της Λου (μια από τις ηρωίδες του βιβλίου):

"Ξέρεις, καλή μου, από ένα σημείο κι ύστερα, σε κάθε σχέση το να είσαι πιστός δεν είναι μια θέληση που πηγάζει από το σώμα σου, αλλά μια θέληση που πηγάζει απ' το μυαλό. Σ' εκείνο το σημείο, το αν θα είσαι πιστός ή όχι είναι θέμα διαπραγματεύσεως με τον εαυτό σου και θέμα ευκαιριών. Πίστη είναι το εμπορικό σίμα αυτής της διαπραγματεύσεως".